

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200093
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200093.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: C. K., I. Š. XXXX/XXX, A., právne zastúpený: JUDr. Jindřich Stoszek, advokát, Černyševského 26, Bratislava, proti žalovanému: Náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/12/2017-72 zo dňa 13. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/12/2017-72 zo dňa 13. februára 2018 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016. Predmetným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6001 zo dňa 6. septembra 2016, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z. z.“) v spojení s § 134 ods. 2 písm. d/ zákona č. 281/2015 Z. z. z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka, a to tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobcove námietky uvedené v

správnej žalobe sa zhodujú s námietkami uvedenými v odvolaní proti personálnemu rozkazu č. 6001 zo dňa 6. septembra 2016, pričom krajský súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

3. Krajský súd považoval za preukázané, že dňa 18. novembra 2015 bola v priestoroch VÚ Kuchyňa vykonaná kontrola na prítomnosť alkoholu v dychu, v rámci ktorej bola u žalobcu o 10:51 hod. zistená prítomnosť alkoholu v dychu v hodnote 0,17 mg/l a pri opakovanej skúške v čase o 11:26 hod. v hodnote 0,10 mg/l alkoholu v dychu. Krajský súd mal zároveň zo spisového materiálu za preukázané, že skúška bola vykonaná meradlom, ktoré bolo overené podľa certifikátu o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 18. augusta 2015 Slovenskou legálnou metrológiou n.o., ktorá overila meradlo - analyzátor dychu, výrobné číslo ARUK-0067 a uviedla, že toto meradlo zodpovedá schválenému typu a požiadavkám uvedeným v prílohe č. 25 k vyhláške UNMS SR č. 210/2000 Z. z. Meradlo bolo overené dňa 19. augusta 2015 a certifikát o overení bol platný do 19. februára 2016, teda aj v čase merania vykonaného u žalobcu. Z uvedeného podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, že žalobca porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka, a to tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

4. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že sám žalobca priznal, že deň pred vykonaním kontroly na prítomnosť alkoholu v dychu, okolo 22:00 hod. požil alkoholický nápoj, konkrétne dva poháre po 0,5 del vodky. Krajský súd zároveň konštatoval, že skonzumovanie jednej napolitanky MILA, dvoch tabletiiek celaskonu a kvapiek proti kašľu nemohlo navodiť u žalobcu prítomnosť alkoholu v dychu 0,17 mg/l, resp. neskôr 0,10 mg/l alkoholu v dychu tak, ako argumentuje žalobca.

5. Za irelevantnú označil krajský súd taktiež námietku žalobcu ohľadom vykonania krvnej skúšky, nakoľko žalobca mal možnosť podstúpiť vykonanie skúšky, avšak toto odmietol po upozornení, že ak bude zistený alkohol v krvi, vykonanie skúšky musí zaplatiť, čo podľa názoru krajského súdu evokuje, že sám žalobca bol presvedčený o možnosti výskytu alkoholu v krvi.

6. Krajský súd mal z vykonanej skúšky na alkohol za preukázané, že žalobca nastúpil na výkon služby pod vplyvom alkoholu, čím porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka v zmysle § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., a preto bol v zmysle § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka.

7. Námietku žalobcu, týkajúcu sa zákazu prepustenia v ochrannej dobe, označil krajský súd taktiež za irelevantnú, nakoľko § 86 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. sa vzťahuje na ustanovenie § 83 ods. 1 písm. a/ zákona č. 281/2015 Z. z. - v dôsledku organizačnej zmeny nemôže vykonávať doterajšiu funkciu a nie je pre neho iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený. Zákonník práce v § 64 uvádza dôvody zákazu výpovede, ale tieto sa neaplikujú v právnom vzťahu skončenia služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením podľa § 83 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z.

8. Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné aj ostatné námietky žalobcu, konštatujúc, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav vecí a tento aj po právnej stránke správne posúdili.

2.

9. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Žalobca zároveň požadoval priznanie náhrady trov konania.

10. Žalobca v kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas s argumentáciou krajského súdu, obsiahnutou v odôvodnení napadnutého rozsudku, s výnimkou bodu 43. rozsudku. S poukazom na znenie ustanovenia § 228 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. žalobca zdôraznil, že porušenia základnej povinnosti

profesionálneho vojaka sa mal dopustiť dňa 18. novembra 2015, pričom dňa 29. decembra 2015 s ním veliteľ útvaru spísal zápis o vyjadrení profesionálneho vojaka a v tej istý deň bol vyhotovený návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru, s odvolaním sa na vtedy účinné ustanovenia zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca zastáva názor, že predmetným návrhom bolo začaté konanie vo veci ukončenia služobného pomeru žalobu.

11. Žalobca ďalej uviedol, že keď napadnuté rozhodnutie považuje pôvodný personálny rozkaz č. 914 zo dňa 5. februára 2016 za nulité rozhodnutie, nemožno uzavrieť, že konanie vo veci služobného pomeru žalobcu začalo vydaním personálneho rozkazu č. 6001 zo dňa 6. septembra 2016. Podľa názoru žalobcu začalo 18. novembra 2015, resp. najneskôr 29. decembra 2015 a obidve rozhodnutia, a to personálny rozkaz č. 6001 zo dňa 6. septembra 2016 a rozhodnutie žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016 pôsobia retroaktívne.

12. Žalobca namietal taktiež skutočnosť, že žalovaný sa nezaoberal obranou žalobcu podporovanou jeho manželkou, že nepožil pred nástupom na výkon štátnej služby alkoholické nápoje a rovnako nedošlo k realizácii výsluchu osôb, ktoré s ním prišli do kontaktu, vrátane jeho manželky.

13. Podľa vyjadrenia žalobcu je všeobecne známe, že po požití niektorých potravín alebo liekov môže v krátkej časovej nadväznosti vykazovať kontrolná dychová skúška na alkohol v dychu pozitívny výsledok aj za situácie, kedy kontrolovaná osoba alkohol nepožila. V tejto súvislosti žalobca namietal, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s uvedenou námietkou, keď neodôvodnil svoj záver o tom, že skonzumovanie žalobcom prezentovaných potravín a nápojov nemohlo u žalobcu navodiť prítomnosť alkoholu v dychu 0,17 mg/l, resp. neskôr 0,10 mg/l.

14. Model skúšky na alkohol v krvi je nastavený tak, že dychová skúška je iba orientačná a mala by byť kritériom pre vykonanie skúšky na alkohol v krvi, ktorá je objektívna. Podľa názoru žalobcu je však neprípustné, aby kontrolovaný orgán vykonával nátlak na kontrolovanú osobu s argumentáciou, že skúšku na alkohol v krvi si musí zaplatiť, čím ju v podstate od tejto obrany odradí.

15. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný svoje rozhodnutie o prepustení žalobcu postavil na jedinom dôkaze, a to na výsledku vykonanej dychovej skúšky na alkohol prístrojom DRAGER alcotest 74 10 plus, evidenčné číslo ARUK 00 67. Z priloženého certifikátu overenia tohto analyzátora dychu vyplýva, že meradlo zodpovedalo požadovaným kritériám po 1. decembri 2015. Dňa 25. novembra 2015 bolo odovzdané Slovenskej legálnej metrológii n.o., pracovisko Banská Bystrica, pričom overenie prístroja bolo vykonané dňa 1. decembra 2015 s platnosťou do 1. júna 2016. Z uvedených údajov podľa žalobcu nevyplýva, že jeho overenie bolo platné aj ku dňu 18. novembra 2015.

16. Predmetný certifikát, na ktorý žalobca poukazuje, získal podľa ním prezentovaných tvrdení vyhotovením fotokópie zo správneho spisu, ktorý mu bol predložený. Žalobca vyjadril podozrenie, že následne došlo k manipulácii so spisom a k nahradeniu uvedeného certifikátu iným, na ktorý krajský súd odkazoval v odôvodnení napadnutého rozsudku a s ktorým sa žalobca nemal možnosť oboznámiť (certifikát o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 18. augusta 2015). Žalobca prezentoval domnienku, že pravý certifikát č. 1451/321.08/15 zo dňa 1. decembra 2015 bol založený do spisu (žalobca si z neho vyhotovil fotokópiu) a keďže neskôr došlo k zisteniu, že skúška alkoholu v dychu vykonaná u žalobcu bola realizovaná analyzátorom dychu bez platného certifikátu, bol účelovo vyhotovený nový certifikát overenia č. 0747/321.08/15 a v spise nahradil pôvodný certifikát, o čom podľa názoru žalobcu svedčí aj nesúlady číslovaní certifikátov.

3.

17. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 1. októbra 2018, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na úradný záznam o vykonaní dychovej

skúšky č. PVP-2-129/120-OPČ zo dňa 18. novembra 2015 a znenie poučenia v ňom obsiahnutého, v rámci ktorého bol žalobca poučený okrem iného aj o skutočnosti, že v prípade pozitívneho výsledku lekárskeho vyšetrenia je vyšetrovaná osoba povinná uhradiť skutočne vynaložené náklady spojené s týmto vyšetrením. Žalobca predmetný úradný záznam podpísal a označil možnosť, že o lekárske vyšetrenie nežiada. Uvedené podľa názoru žalovaného preukazuje, že žalobca bol riadne poučený o tom, za akých podmienok by bol povinný zaplatiť náklady lekárskeho vyšetrenia. Z uvedeného dôvodu žalovaný považuje súčasnú argumentáciu žalobcu za snahu o spochybnenie postupu príslušníkov Vojenskej polície s cieľom zvrátiť svoje prepustenie.

19. V súvislosti s námietkou žalobcu, že žalovaný neprihliadol na čestné vyhlásenie manželky žalobcu, žalovaný poukázal na dôvody uvedeného postupu, ktoré sú vymedzené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného, zdôrazňujúc, že žalovaný nemôže prihliadnuť na čestné vyhlásenie osoby, ktorá je priamo dotknutá rozhodnutím správneho orgánu.

20. Žalovaný dal do pozornosti, že žalobca v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru a ani v konaní na krajskom súde nenavrhol ako dôkaz znalecký posudok, ktorý by posúdil možnosti vplyvu konzumácie určitých potravín alebo liečiv na prítomnosť alkoholu v jeho dychu.

21. Ako zavádzajúce označil žalovaný taktiež tvrdenie žalobcu, že sa nemal ako dostať k certifikátu č. 0747/321.08/15, poukazujúc na rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016, v ktorom je na strane č. 9 uvedené, že „dychová skúška na alkohol v krvi žalobcu bola vykonaná certifikovaným prístrojom Alcotest 7410 Plus, výrobné č. ARUK-0067 s platnosťou overenia do 19. februára 2016 (certifikát o overení č. 0747/321.08/15).“

22. Žalovanému nie je známy dôvod, prečo by bol analyzátor dychu Alcotest 7410 Plus výrobné číslo ARUK-0067 predložený na certifikáciu 18. augusta 2015 a aj 25. novembra 2015. Z ich vzájomného porovnania však vyplýva, že o overenie analyzátoru 25. novembra 2015 požiadal KALAS Medical, s.r.o. a 18. augusta 2015 požiadalo o overenie Ministerstvo obrany SR.

23. Úvahy prezentované žalobcom v kasačnej sťažnosti zachádzajú podľa názoru žalovaného do konšpiratívnej úrovne a nijakým spôsobom nemôžu relevantne spochybníť dôkaz, ktorým je certifikát o overení z 19. augusta 2015.

24. Žalovaný dodal, že napriek skutočnosti, že certifikát o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015 bol súčasťou administratívneho spisu v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, žalobca sa k nemu nevyjadril a ani ho nespochybnil, keď počas celého správneho konania spochybnoval iba vierohodnosť certifikátu o overení č. 1451/321.08/15 zo dňa 1. decembra 2015.

25. Skutočnosť, prečo sú súčasťou administratívneho spisu dva certifikáty o overení toho istého analyzátoru dychu krajský súd neskúmal, pretože túto námietku ako vadu správneho konania žalobca vzniesol až po vydaní napadnutého rozsudku. Krajský súd sa preto zaoberal iba dôvodmi, ktoré žalobca uviedol vo svojej žalobe.

4.

26. Dňa 25. marca 2019 bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti, v ktorom žalobca spochybnil tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca v správnej žalobe nenamietal existenciu dvoch certifikátov o overení toho istého analyzátoru dychu. Žalobca poukázal na znenie správnej žaloby, v ktorej bolo uvedené, že žalovaný svoje rozhodnutie o prepustení žalobcu postavil na jedinom dôkaze, a to na výsledku vykonanej dychovej skúšky na alkohol prístrojom DRAGER alcotest 74 10 plus, evidenčné číslo ARUK 00 67. Z priloženého certifikátu overenia tohto analyzátoru dychu vyplýva, že meradlo zodpovedalo požadovaným kritériám po 1. decembri 2015. Dňa 25. novembra 2015 bolo odovzdané Slovenskej legálnej metrológii, pracovisko Banská Bystrica, pričom overenie prístroja bolo vykonané 1. decembra 2015 s platnosťou do 1. júna 2016. Z uvedených údajov podľa žalobcu nevyplýva, že jeho overenie je platné aj 18. novembra 2015.

27. Žalobca vyslovil podozrenie, že v prípade certifikátu č. 0747/321.08/15, ktorý bol podľa názoru žalobcu zabezpečený až dodatočne, sa jedná o sfaľovaný listinný dôkaz. Žalobca z uvedeného dôvodu namietal, že v danom prípade bolo rozhodnuté na základe dôkazu, ktorý považuje za zmanipulovaný a s ktorým nemal možnosť sa oboznámiť v správnom konaní.

28. Na podporu prezentovaných tvrdení žalobca uviedol, že v pozícii náčelníka pracoviska administratívnej bezpečnosti mal prístup k dokumentom, ktoré prišli na vojenský útvar a ktoré sa týkali jeho prepustenia. Dňa 10. februára 2016 mala údajne prísť k veliteľovi útvaru na podpis pošta z personálneho úradu o prepustení žalobcu. Personálny rozkaz obsahoval aj prílohu- certifikát na kalibráciu analyzátoru dychu č. 1451/321.08/2015, v zmysle ktorého analyzátor dychu nemal v čase realizácie dychovej skúšky platný certifikát o overení, pričom tento mal tvoriť jedinú listinu, ktorá bola založená do osobného spisu žalobcu.

29. Žalobca následne rozviedol polemiky o tom, ako sa mohli v jeho osobnom spise objaviť dva certifikáty- jeden pod č. 1451/321.08/2015, ktorý bol oficiálne doručený na vojenský útvar a z ktorého si žalobca vyhotovil fotokópiu a druhý- certifikát o overení č. 0747/321.08.15, ktorý sa dostal do spisu až neskôr. Jediným logickým vysvetlením je podľa žalobcu podozrenie z manipulácie s certifikátmi v tom zmysle, že keď bolo po vykonaní dychovej skúšky u žalobcu zistené, že prístroj nemá platnú certifikáciu, došlo k dodatočnému „vybaveniu“ certifikátu, ktorý sa antidatoval.

30. K námietke žalovaného, že žalobca nevyužil svoje právo navrhovať dôkazy, konkrétne vypracovanie znaleckého posudku, žalobca uviedol, že mal úmysle navrhnúť jeho vypracovanie, ale vzhľadom na skutočnosť, že mu boli zamietnuté aj iné návrhy na vykonanie dôkazov (napr. výsluch manželky), tak sa domnieval, že mu budú zamietnuté aj všetky ostatné návrhy.

31. Podaním zo dňa 23. apríla 2019, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 23. apríla 2019, žalobca doplnil do spisu kópiu trestného oznámenia, ktoré podal vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti.

5.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

33. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

34. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

35. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že dňa 18. novembra 2015 v čase o 10:51 hod. počas vykonávania hliadkovej služby CsPBA 5 v priestoroch štábu VÚ 1201 Kuchyňa, vykonávanej v súčinnosti s veliteľom VÚ 1201 Kuchyňa, v zastúpení členom komisie na vykonávanie kontrol na prítomnosť alkoholu v dychu D.. U.. B. I., bola vykonaná dychová skúška v zmysle § 5 zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb, ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu u príslušníka VÚ 1201 Kuchyňa rtn. C. K.- žalobcu, a to v hodnote 0,17 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej skúške v čase o 11:26 hod. s hodnotou 0,10

mg/l alkoholu v dychu. Dychová skúška bola vykonaná certifikovaným prístrojom- analyzátorom dychu Alcotest 7410 Plus, výrobné číslo ARUK-0067.

36. Žalobca sa k veci vyjadril v zmysle, že požil alkoholický nápoj, a to 2x 0,5 dcl vodky dňa 17. novembra 2015 v čase okolo 22:00 hod. Žalobca bol poučený o možnosti vykonania skúšky pomocou krvných testov, čo odmietol.

37. O vykonanej kontrole bol spísaný úradný záznam zo dňa 18. novembra 2015

38. Dňa 28. decembra 2015 bolo zaevidované oznámenie o zistení závažného spôsobu porušenia služobných povinností. Následne dňa 29. decembra 2015 bol vykonaný veliteľom útvaru zápis o vyjadrení profesionálneho vojaka, v ktorom žalobca uviedol, že sa vyjadrí po konzultácii s advokátom.

39. Dňa 18. januára 2016 došlo k zaevidovaniu návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru.

40. Následne vydal Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky Liptovský Mikuláš personálny rozkaz č. 914 zo dňa 5. februára 2016, ktorým v zmysle § 70 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 70 ods. 4 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prepustil žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka z dôvodu, že závažným spôsobom porušil základnú povinnosť ustanovenú zákonom tým, že vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu a ktorého služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia. Personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 17. marca 2016.

41. Dňa 12. februára 2016 podal žalobca vyjadrenie ku kontrole zo dňa 18. novembra 2015.

42. Žalobca podal proti personálnemu rozkazu č. 914 zo dňa 5. februára 2016 odvolanie, o ktorom rozhodol orgán verejnej správy druhého stupňa- náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR rozhodnutím č. k. KaGŠ-147/3-154/216 zo dňa 30. júna 2016 tak, že personálny rozkaz zrušil z dôvodu, že postup a následné rozhodnutie zástupcu riaditeľa personálneho úradu boli v rozpore s ustanovením § 46 správneho poriadku, nakoľko zástupca riaditeľa personálneho úradu neaplikoval ustanovenie § 92 zákona č. 281/2015 Z. z. a následne nevydal rozhodnutie vo veci samej podľa zákona č. 281/2015 Z. z.

43. Listom zo dňa 29. júla 2016 bolo žalobcovi oznámené, že sa pokračuje v konaní o prepustení zo služobného pomeru. Predmetné oznámenie bolo doplnené listom zo dňa 16. augusta 2016.

44. Dňa 6. septembra 2016 bol vydaný personálny rozkaz č. 6001, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. v spojení s § 134 ods. 2 písm. d/ zákona č. 281/2015 Z. z. z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka a to tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu a ktorého služobný pomer sa končí dňom doručenia rozhodnutia. V personálnom rozkaze bol opísaný skutkový stav a boli zhodnotené dôkazy, ktoré boli v správnom konaní predložené. Personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 12. septembra 2016.

45. Proti uvedenému personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016 tak, že zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6001 zo dňa 6. septembra 2016.

6.

46. Podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z., štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len "prepustenie"), ak porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 1 písm. n) alebo ods. 2 alebo obmedzenie alebo zákaz podľa § 12, alebo zákaz podľa § 13.

47. Podľa § 91 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z., personálny rozkaz sa vydáva pri skončení

štátnej služby prepustením podľa § 83 ods. 1, 2 a ods. 4 až 6, § 84 a § 98 ods. 4.

48. Podľa § 92 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z., konanie o prepustení zo služobného pomeru (ďalej len "konanie o prepustení") sa začína na žiadosť profesionálneho vojaka, na návrh veliteľa alebo na podnet služobného úradu.

49. Podľa § 92 ods. 2 písm. d/ zákona č. 281/2015 Z.z., konanie o prepustení je začaté dňom doručenia návrhu na prepustenie podľa § 93 ods. 1 služobnému úradu.

50. Podľa § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z., návrh na prepustenie spracuje veliteľ do 30 dní odo dňa, keď zistil dôvod na prepustenie podľa § 83 ods. 1 písm. a) až g), k) a n), § 83 ods. 4 písm. b) a c), § 83 ods. 5 písm. b) až g) a § 83 ods. 6.

51. Podľa § 94 ods. 1 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z., o prepustení profesionálneho vojaka rozhodne služobný úrad z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. c), e), f) a n) najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa začatia konania o prepustení, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

52. Podľa § 94 ods. 6 zákona č. 281/2015 Z.z., ak bolo rozhodnuté o prepustení z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. b) až f), k), n) až q), § 83 ods. 2, § 83 ods. 4 písm. c), § 83 ods. 5 písm. b) až g), § 83 ods. 6 alebo podľa § 84, služobný pomer sa skončí dňom doručenia personálneho rozkazu. Deň doručenia sa vyznačí v personálnom rozkaze.

53. Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z., proti personálnemu rozkazu o prepustení sa môže profesionálny vojak písomne odvolať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia personálneho rozkazu o prepustení.

54. Podľa § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z., ak personálny rozkaz o prepustení vydal vedúci služobného úradu ministerstva, náčelník generálneho štábu, náčelník vojenskej kancelárie prezidenta, riaditeľ Vojenského spravodajstva, riaditeľ Vojenskej polície alebo rektor vojenskej vysokej školy, odvolacím orgánom proti tomuto personálnemu rozkazu je minister. V ostatných prípadoch odvolania proti personálnemu rozkazu o prepustení je odvolacím orgánom náčelník generálneho štábu. (pozn. kasačného súdu: S poukazom na uvedené je náčelník generálneho štábu i žalovaným v tomto súdnom konaní (§ 32 ods. 2 SSP v spojení s § 180 ods. 1 veta prvá SSP)).

55. Podľa § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z., profesionálny vojak nesmie nastúpiť v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

56. Podľa § 219 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z., na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v § 91 ods. 1 písm. c) primerane vzťahujú ustanovenia § 1, § 3 ods. 1, 2, 4 a 5, § 4 ods. 1, § 5, 6, § 9 až 15, § 16, 17, § 19 ods. 2, § 20 až 24, § 25 ods. 5, § 27, 28, § 31 až 33, § 37 ods. 1, § 40 až 43, § 45, 52, 53, 57, § 59 až 60a a § 62 až 70 všeobecného predpisu o správnom konaní.

57. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z., na konanie vo veciach služobného pomeru začaté pred účinnosťou tohto zákona, ktoré nebolo právoplatne skončené, a na právne vzťahy s ním súvisiace sa vzťahujú doterajšie predpisy.

58. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

59. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

60. Podľa § 119 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

7.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení námietok žalobcu uplatnených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil na doplnenie dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

62. V prvom rade považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za podstatné zdôrazniť špecifický charakter služobného pomeru profesionálnych vojakov, ktorý je svojou povahou inštitútom verejného práva - ide o štátnozamestnanecký právny pomer. Takýto právny pomer nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu - rozhodnutím o prijatí do služobného pomeru a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým pomerom súkromnoprávnym. To sa prejavuje okrem iného aj v právnej úprave týkajúcej sa zmeny služobného pomeru, služobnej disciplíny, skončenia služobného pomeru a nárokov s ním súvisiacich a ďalších prípadov rozhodovania služobných orgánov. Tieto vzťahy sú založené na tuhšej podriadenosti a nadriadenosti subjektov služobného pomeru. Právna povaha takéhoto služobného pomeru profesionálnych vojakov odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potrebu pevného začlenenia vojaka do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone.

63. Zákon č. 281/2015 Z.z. kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení. Zákonná úprava vychádza z premisy, že profesionálni vojaci vykonávajú časť zvrchovanej štátnej moci a štát má legitímny záujem vyžadovať od nich „zvláštne puto dôvery a lojality“ (bližšie pozri Pellegrin proti Francúzsku, rozsudok ESĽP z 8. decembra 1999 týkajúci sa sťažnosti č. 28541/95).

64. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/12/2017-72 zo dňa 13. februára 2018, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

65. Pokiaľ ide o rozhodujúcu právnu úpravu, ktorú bolo potrebné v danom prípade aplikovať, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na znenie ustanovenia § 92 ods. 2 písm. d/ zákona č. 281/2015 Z.z., v zmysle ktorého je konanie o prepustení začaté dňom doručenia návrhu na prepustenie podľa § 93 ods. 1 služobnému úradu. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že návrh na prepustenie profesionálneho vojaka- žalobcu zo služobného pomeru bol riaditeľovi personálneho úradu doručený dňa 18. januára 2016. Z uvedeného vyplýva, že konanie o prepustení žalobcu začalo až dňa 18. januára 2016 a nie 18. novembra 2015, resp. 29. decembra 2015 tak, ako to tvrdí žalobca v kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vo veci ukončenia služobného pomeru žalobcu bolo začaté dňa 18. januára 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 281/2015 Z.z., Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup správnych orgánov, aplikujúcich v danej veci ustanovenia zákona č. 281/2015 Z.z. za správny a súladný s ustanovením § 228 ods. 1 predmetného zákona.

66. Kľúčovou otázkou v prejednávanej veci bolo posúdenie, či v prípade žalobcu došlo k dostatočnému preukázaniu porušenia povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z., zakladajúcej dôvod pre skončenie štátnej služby prepustením zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z.

67. Prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru v ozbrojených silách. Zákon č. 281/2015 Z.z. nemožno porovnávať s porušením pracovnej disciplíny u bežných pracovníkov, pretože zmieňovaný zákon ustanovuje vyššiu mieru zodpovednosti a tomu musia zodpovedať aj osobitné možnosti postihu. Citovaný zákon kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony.

68. Skutkovým dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bolo, že dňa 18. novembra 2015 v priestoroch VÚ Kuchyňa bol príslušníkmi Vojenskej polície Bratislava spolu s členom komisie na vykonávanie kontrol na prítomnosť alkoholu v dychu u VÚ 1201 Kuchyňa D. U. B. I., v čase o 10:51 hod. podrobený vykonaniu dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu, pričom mu bola nameraná hodnota 0,17 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške mu bola nameraná hodnota v čase o 11:26 hod. 0,10 mg/l alkoholu v dychu. Uvedeným konaním žalobca porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z., čím naplnil právny dôvod na obligatórne prepustenie zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z.

69. Vychádzajúc z formulácie znenia ustanovenia § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca neumožňuje správnomu orgánu využitie správnej úvahy v prípade porušenia základnej povinnosti profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z. (teda v prípade, že nastúpi v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu), ale striktné stanovuje povinnosť ukončiť s takýmto vojakom služobný pomer.

70. Pokiaľ ide argumenty žalobcu vymedzené v kasačnej sťažnosti, Najvyšší súd konštatuje, že tieto sú v zásade totožné s námietkami, ktoré žalobca uviedol v správnej žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Novou skutočnosťou, na ktorú žalobca poukázal, resp. ktorú namietal až v podanej kasačnej sťažnosti je námietka týkajúca sa podozrenia z manipulácie s administratívnym spisom, pri ktorej malo dôjsť k údajnému doplneniu certifikátu o overení analyzátoru dychu č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015, s platnosťou do 19. februára 2016.

71. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že krajský súd mal z obsahu spisového materiálu za preukázané, že kontrola na prítomnosť alkoholu v dychu bola vykonaná meradlom-analyzátorom dychu Alcotest 7410 Plus, výrobné číslo ARUK-0067, ktoré bolo overené práve podľa certifikátu o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015, s platnosťou do 19. februára 2016. Na základe zistených skutočností krajský súd vyhodnotil, že skúška na prítomnosť alkoholu v dychu bola realizovaná prístrojom s platným certifikátom overenia. Správnosť uvedeného záveru potvrdzuje aj argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016, ktorý na strane 9 preskúmaného rozhodnutia zhodne uvádza, že dychová skúška bola vykonaná certifikovaným prístrojom Alcotest 7410 Plus, výrobné číslo ARUK-0067, s platnosťou overenia do 19. februára 2016 (certifikát o overení č. 0747/321.08/15).

72. V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa zákonnosti získania certifikátu o overení analyzátoru dychu, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že krajský súd nemal v čase svojho rozhodovania dôvod skúmať pravosť certifikátu o overení analyzátoru dychu č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015, keďže ani sám žalobca v správnej žalobe nevyhradil žiadnu námietku sponchybnujúcu jeho vierohodnosť.

73. Žalobca vyjadril presvedčenie, že sporný certifikát netvoril súčasť administratívneho spisu v čase rozhodovania o ukončení jeho služobného pomeru, až v podanej kasačnej sťažnosti, argumentujúc, že v rozhodujúcom období mal byť obsahom spisu iba certifikát o overení analyzátora dychu č. 0747/321.08/15, vyhotovený dňa 1. decembra 2015, s platnosťou do 1. júna 2016. Žalobca sa domnieva, že vzhľadom na skutočnosť, že po realizácii skúšky na alkohol v dychu bolo zistené, že predmetná skúška bola vykonaná analyzátorom dychu bez platného certifikátu, došlo k dodatočnému vyhotoveniu certifikátu č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015, s platnosťou do 19. februára 2016, ktorý mal byť účelovo antidatovaný.

74. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobca postavil ťažisko svojej argumentácie na podozreniach, ktoré však nijakým spôsobom nepreukázal. Skutočnosť, že súčasť administratívneho spisu tvoria dva certifikáty o overení toho istého analyzátora dychu (certifikát o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015, platný do 19. februára 2016, teda aj v čase merania vykonaného u žalobcu a certifikát o overení č. 1451/321.08/15 zo dňa 1. decembra 2015, platný do 1. júna 2016) bez ďalšieho nenasvedčuje tomu, že došlo k manipulácii spisu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zdôrazňuje, že z obsahu rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-181/2016-PravO zo dňa 14. decembra 2016 jednoznačne vyplýva, že žalovaný mal v čase rozhodovania k dispozícii listinný dôkaz, ktorým bol certifikát o overení č. 0747/321.08/15 s platnosťou do 19. februára 2016, nachádzajúci v administratívnom spise. Napriek uvedenej skutočnosti žalobca v správnej žalobe nenamietal existenciu dvoch certifikátov a ani nespochybňoval pravosť jedného z nich. Možno preto uzatvoriť, že polemiky žalobcu o možnej manipulácii so spisom a falšovaní listinných dôkazov predstavujú ničím nepodložené dohady, ktorých pravdivosťná hodnota je sporná, a preto nie sú spôsobilé relevantným spôsobom spochybníť pravosť certifikátu o overení č. 0747/321.08/15 zo dňa 19. augusta 2015.

75. Správnosť vyššie prezentovaného záveru podporuje taktiež zistenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, ČVS: ORP-567/3-VYS-BI-2019-LE zo dňa 22. júla 2019 bolo odmietnuté trestné oznámenie žalobcu pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „Trestný zákon“), resp. iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť presne nezistený príslušník Ministerstva obrany SR tým, že mal do súdneho spisu evidovaného na Krajskom súde v Bratislave č.k.: 5S/12/2017 predložiť dôkaz o ktorom vie, že je sfalšovaný, a to konkrétne doložením certifikátu č. 0747/321.08/15, a to z dôvodu absencie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo zistené, že napádaný certifikát o overení č. 0747/321.08/15 je pravý a bol vydaný skutočne tak, ako je to uvedené v certifikáte doloženom v súdnom spise. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. septembra 2019.

76. Ako účelová sa javí Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky taktiež obrana žalobcu, podľa ktorého mohla byť prítomnosť alkoholu v dychu spôsobená požitím ním uvádzaných liekov a potravín. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že zákon č. 281/2015 Z.z. a ani iný všeobecne záväzný právny predpis neustanovuje, že za porušenie povinnosti sa považuje nastúpenie a výkon služby iba pod vplyvom alkoholických nápojov. Prítomnosť alkoholu v krvi a v dychu môže byť spôsobená aj užitím liekov alebo iných potravín obsahujúcich alkohol. Ak by aj správne orgány a súdy pripustili, že žalobca skonzumoval, resp. užil potraviny alebo látky, ktoré obsahujú alkohol, táto skutočnosť nezabavuje žalobcu zodpovednosti za porušenie služobnej povinnosti podľa § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z.

77. V danej súvislosti nemožno opomenúť fakt, že ani samotný žalobca nevytlúčil požitie alkoholických nápojov. Práve naopak, žalobca priznal, že večer pred nástupom do služby, t.j. dňa 17. novembra 2015 okolo 22.00 hod. požil alkoholický nápoj, konkrétne dva poháre po 0,5 dcl vodky, čo potvrdil vlastnoručným podpisom.

78. V zhode s právnym názorom krajského súdu a žalovaného považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za nepreukázateľné tvrdenie žalobcu, že v ranných hodinách pred odchodom do práce realizoval skúšku prítomnosti alkoholu v dychu súkromným meračom s negatívnym výsledkom. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dôvažok uvádza, že súkromné merače nebývajú riadne certifikované a preto výsledky takéhoto merania nie je možné použiť na úradné účely.

79. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že v prípade pochybností o relevancii výsledkov skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu, realizovanej analyzátorom dychu, výrobné číslo ARUK-0067, bola žalobcovi poskytnutá možnosť podrobiť sa vykonaniu krvnej skúšky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti označil za nedôvodnú námietku žalobcu, týkajúcu sa údajného nátlaku na jeho osobu zo strany orgánu vykonávajúceho kontrolu, ktorý mal žalobcovi údajne tvrdiť, že skúšku na alkohol v krvi si bude musieť uhradiť sám, čím žalobcu podľa jeho vlastných slov odradil od jej vykonania.

80. V danom prípade ide podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opätovne o ničím nepodložené a neoveriteľné tvrdenie žalobcu, pravdivosť ktorého vyvracia Úradný záznam o vykonaní dychovej skúšky č. PVP-2-129/120-OPČ zo dňa 18. novembra 2015, v ktorom žalobca vlastnoručným podpisom potvrdil, že nežiada o lekárske vyšetrenie, pričom zo znenia poučenia v ňom obsiahnutého jasne vyplýva, že žalobca bol poučený o spôsobe vykonania dychovej skúšky, o práve požiadať o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, ako aj o skutočnosti, že v prípade pozitívneho výsledku lekárskeho vyšetrenia bude povinný uhradiť vojenskej polícii skutočne vynaložené náklady spojené s takýmto vyšetrením.

81. Vo vzťahu k námietke o nevykonaní znaleckého dokazovania dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti, že žalobca v priebehu administratívneho konania, ako ani konania na krajskom súde nenavrhol ako dôkaz znalecký posudok, ktorý by posúdil možnosti vplyvu konzumácie určitých potravín alebo liečiv na prítomnosť alkoholu v jeho dychu. Zdôvodnenie žalobcu, že tak neučinil, nakoľko predpokladal, že dôjde k zamietnutiu vykonania tohto dôkazného prostriedku, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelové tvrdenie, motivované snahou ospravedlniť procesnú pasivitu žalobcu.

82. Žalobca v kasačnej sťažnosti, obdobne ako aj v správnej žalobe opätovne namietal taktiež nevykonanie ním navrhovaného doplnenia dokazovania (výsluch osôb, ktoré s ním prišli do kontaktu), ako aj skutočnosť, že žalovaný sa nezaoberal jeho obranou podporovanou manželkou, že pred nástupom na výkon štátnej služby nepožil alkoholické nápoje. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá je príznačná aj pre tento druh správneho konania (personálneho konania) vyplýva, že správny orgán má možnosť podľa svojej úvahy posúdiť, či sa niektorá skutočnosť ukázala v rámci dokazovania ako pravdivá, t.j. či sama o sebe je ako dôkaz dostačujúca, alebo či je potrebné zadovážiť ďalšie dôkazy, ktoré vytvoria úplnejšie podklady pre rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov podľa vlastnej úvahy je myšlienkový proces, v rámci ktorého správny orgán prijíma jedno tvrdenie a odmieta iné, pričom sa opiera o logické úsudky, ako aj ďalšie okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a majú pre konanie a rozhodnutie istý stupeň relevancie. Pri hodnotení dôkazov správny orgán hodnotí procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie s tým, že pokiaľ samotný zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, je na samotnom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu prisúdi. Nebolo teda povinnosťou správneho orgánu vykonať dôkazy navrhnuté účastníkom konania. Pokiaľ správny orgán na základe vykonaného dokazovania vyhodnotením zadovážených a vykonaných dôkazov dospel k záveru, že z ustáleného skutkového základu bol preukázaný skutočný stav vecí, zakladajúci právny záver pre rozhodnutie, vo veci rozhodol a v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadal s námietkami a návrhmi žalobcu ako účastníka konania, postupoval v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva stanovisko, že konanie žalobcu bolo vykonaným dokazovaním dostatočne preukázané, boli zistené všetky podstatné okolnosti a žiaden ďalší dôkaz nebolo potrebné vykonať.

83. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom kontexte zároveň zdôrazňuje, že správny súd v

procesne súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa Správneho súdneho poriadku nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale práve naopak, posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

84. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, že žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovení zákona č. 281/2015 Z.z., čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd sa po preskúmaní oboch správnych rozhodnutí, ako aj konaní, ktoré ich vydaniu predchádzali, podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, pričom svoj právny záver, s ktorým sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje, aj náležitým spôsobom odôvodnil. Vo svetle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

8.

85. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.